

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Hr. Erling Christensen berørte den kommunale økonomi for 1993. Jeg vil gerne sige, at denne aktiveringspakke kun kan forbedre de økonomiske vilkår for kommunerne; der er jo ikke tale om, at staten skal overtage det samlede ansvar for ældreservice eller børnepasning. På hjemmehjælpsområdet betyder aktiveringspakken f.eks., at hvis en kommune i fremtiden har lønudgift til én hjemmehjælp på 30 timer, vil man være i stand til at ansætte fem, fordi staten betaler lønudgiften for de fire øvrige – dog under forudsætning af, at der er ledige hjemmehjælpere nok – så formålet med loven er altså også at ansætte de ledige, der måtte være.

Man betaler altså lønudgiften for én hjemmehjælp ved at ansætte fem med hver 30 timers arbejde om ugen, og det er svært at finde argumenter for at kompensere for den gave, som staten giver. Der er jo ikke blevet flere ældre; der er altså ikke tale om, at det er en ny opgave, kommunerne står med. De har den allerede, men nu giver staten dem mulighed for at løse den bedre ved at dække 80 pct. af lønudgiften ved fremtidig ansættelse af ledige hjemmehjælpere.

(Kort bemærkning).

Erling Christensen (S):

Det er en forudsætning for, at forslaget kan få succes, at kommunerne går ind for det. Nu siger ministeren, at hvis man ansætter én, kan man ansætte fem for de samme penge, men forudsætningen er jo, hr. minister, at kommunerne har råd til at ansætte én. Det er jo det, der er problemet. Ministeren sagde i Ålborg, at kommunerne ville få et finansieringsproblem i 1993, og nu skal kommunerne altså betale 20 pct. af omkostningerne ved ordningen plus administrationsudgifterne. Hvis ikke det netop er det, der fremgår af lovforslaget, vil jeg gerne bede ministeren belære mig om det.

Formanden:

Jeg må måske gøre opmærksom på, at ud over debatten i salen foregår der også en debat heroppefra, og jeg prioriterer denne debat højere.

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

For det første vil jeg bare sige til hr. Erling Christensen, at der er indgået et forlig om, hvad staten skal give i kompensation, og det går jeg ud fra at alle parter har sat sig ind i. Jeg må også argumentere imod hr. Erling Christensens udsagn om, at det bliver en økonomisk byrde for kommunerne at gøre brug af hjemmehjælpsordningen eller for den sags skyld ordningen om tilskud til børnepasning. Det kan kun være en hjælp, at staten betaler en del af de udgifter, som kommunerne skal afholde, men som de måske ikke har haft mulighed for hidtil. Hvis der er ledige hjemmehjælpere, betaler staten i fremtiden trods alt 80 pct. af de udgifter, som kommunerne ikke har haft råd til at afholde, altså 80 pct. af lønudgiften ved 30 timers ugentlig beskæftigelse.

(Kort bemærkning).

Erling Christensen (S):

Selvfølgelig er det en hjælp, det er da klart, men ministeren svarede ikke på mit spørgsmål. Problemet er nemlig, hr. minister, at man skal have råd til at ansætte én for at kunne ansætte fem, og problemet er også, at kommunerne får pålagt omkostningerne ved ordningen.

Der er ingen tvivl om, at der foreligger et forlig mellem Folketingets partier på dette område. Men som jeg sagde før: Når vi her i Folketinget bestiller musikken, må vi altså også være indstillet på at betale, hvad den koster, og det koster altså kommunerne penge, og de er i klemme. Som ministeren sagde ved KL's delegeretmøde i fredags, mangler kommunerne i hvert fald 1 mia. kr. i finansieringsomkostninger for næste års budget, og når kommunerne ingen penge har, kan de altså heller ikke give de 20 pct. Det er dette problem, som jeg også beder Folketinget være opmærksomt på. Der er kommuner, som i forvejen er i klemme; det er her, problemet ligger, det er det, vi skal forholde os til.

Jeg er ganske enig med ministeren i, at forslaget vil betyde en hjælp til kommunerne, hvis de har afsat penge, hvis de har penge i forvejen. Men hvis det ikke er tilfældet, kan de altså ikke få fem hjemmehjælpere, for de har ikke engang penge til én.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):